

– Barnläkare i Sverige börjar få en god kunskap om periodiska febrar genom föreläsningar och kurser om sjukdomarna, säger professor Anders Fasth. Foto Anna Josefsson

FMMF i Sverige

FMMF finns i Sverige genom våra många invandrare från Turkiet och östra Medelhavsområdet och ett 15-tal barn har diagnostiserats i Göteborg.

TEXT ANNBRIIT ALDEMAN

Professor Anders Fasth berättar att i Sverige har man framför allt vid Drottning Silvias barn- och ungdomssjukhus intresserat sig för ärftliga periodiska febrar. Den vanligaste formen av ärftlig periodisk feber är annars hyper-IgD syndrom. Där är det två holländska grupper från Nijmegen och Utrecht som kartlagt sjukdomen och studerat vilken gen som ligger bakom. Hyper-IgD syndrom är en sorts ämnessättningssjukdom med ett fel i omsättningen av kolesterol. Hur detta fel kan ge periodisk feber vet man inte, men intensiv forskning pågår och bland annat lades två doktorsavhand-

lingar om hyper-IgD fram vid universitetet i Utrecht nu i juni.

God prognos

Fler än 30 barn har i Göteborg fått diagnosen periodisk feber med förhöjt IgD (immunglobulin D). Här är man i den besvärliga situationen att det ännu inte finns någon behandling för hyper-IgD syndromet. Sjukdomen är inte farlig och ger aldrig njurinflammation. Prognosen är god och feberepisoderna minskar ofta med ökande ålder. Så även om behandling saknas idag, kan man hjälpa föräldrarna och barnen genom att ge en för-

klaring till de många feberepisoderna. Då slipper man oro sig och barnet slipper upprepade antibiotikakurer för något som man misstänkt vara infektioner.

Det finns också andra former av periodisk feber där man ännu inte kartlagt mekanismerna bakom och inte heller har hittat någon sjukdomsframkallande gen.

– Barnläkare i Sverige börjar få en god kunskap om periodiska febrar genom föreläsningar och kurser om sjukdomarna. Däremot är det inte lika säkert att allmänläkare och reumatologer har kännedom om andra periodiska febrar än möjligen FMMF, konstaterar Anders Fasth.

Liten ruta om

Händer

TEXT YVONNE ENMAN

Det har inte framkommit mycket nytt om handartros. Det är fortfarande få studier som genomförs. Även om handfunktionen hos reumatiker generellt sett

förbättrats genom tränings- och andra behandlingsmetoder, leder sjukdomarna allt för ofta till deformiteter.

– Problematiskt för många, men nu har vi åtminstone riktlinjer för hur vi ska använda nya behandlingar, säger professor Karel Pavelka från Tjeckien.

Ännu finns inte några säkra fakta på medicineringsområden som kan stoppa utvecklingen av handartros.

– Men det finns behandlingsmetoder som förutspår en lovande utveckling.

Foto Magdalena Andersson

